

i modsæt Fald skal gaa Dom i Sagen. Men det er ikke udtrykke ligt sagt, og det vilde derfor maasse være heldigt at foretage en lille Forandring paa dette Punkt. — Som man vil have set, ere de Indvendinger, jeg har mod Lovforslaget, kun af underordnet Betydning, gaaende ud paa hist og her at foretage en Forandring, medens jeg iøvrigt, saaledes som jeg bemærkede i Begyndelsen af mit Foredrag, føler mig tilfreds med dette Lovforslag.

Rosenvorn: Jeg kan naturligvis ganske slutte mig til den Anerkjendelse, der er udtalt ligeoverfor den høitærede Indenrigsminister, fordi han har forelagt dette Lovforslag. Jeg skal ikke forlænge Debatten ved at udtale mig om de forskjellige Punkter, der alt ere bleven omtalte, men jeg ønsker at henstille nogle Punkter til den høitærede Ministers Overveelse og ligeledes til Overveelse for det Udvalg, som jeg anser det for givet vil blive nedsat i Sagen. En Hovedgrund, hvorfor jeg henstiller de Ting, jeg nu vil komme frem med til Overveelse, er Hensynet til, at der nu her i Landet i 6 Aar har bestaaet en Forening til Lærlinges Uddannelse i Haandværk og Industri, og denne Forening, hvoraf jeg selv har den Ære at være Medlem, har, saavidt jeg skjønner, med megen Dygtighed og megen Samvittighedsfuldhed taget sig af denne Sag. Den har strax i Anerkjendelse af, hvor vigtig dette Spørgsmaals Ordning var, ad Frivillighedens Vej søgt at ordne det; den har indgaaet Kontrakter paa mangfoldige Lærlinges Begne, og Resultatet af disse Kontrakter har været heldigt. Foreningen har, om jeg ikke feiler, i dette Dieblit allerede 600 Lærlinge under sin Varetægt og Tilsyn, og den sørger ikke blot for Lærlingen, saalænge han er Lærling, men sørger ogsaa for, at han aflægger en Prøve, eller at han ialtsald faar et paalideligt Bevis for, hvad han formaar. Foreningen følger ham ogsaa senere, den sørger for hans tekniske Uddannelse, for hans Pleie i Sygdom etc. Jeg mener, at en saadan Forening fortjener, at der tages Hensyn til den. Ikke at jeg forlanger, at der skal ske Forandringer i Loven af Hensyn til, hvad denne Forening har bestemt inden sin Størelse, men kun dette ønsker jeg, at det, inden Loven bliver vedtaget, maatte blive taget under samvittighedsfuld Overveelse, hvad jeg nu tillader mig at hentyde til. Jeg skal bemærke strax ved § 1, at denne Forening i sine Kontrakter om Lærlingeforholdet har valgt 21 Aars Alderen istedetfor 20 Aars Alderen. Jeg er naturligvis ikke blind for, at det er en betænkelig Sag at udstrække Ens Umyndiggjørelse længere end nødvendigt, og isølge vor Lovgivning er jo en Person paa 18 Aar myndig over sin personlige Virksomhed. Men, som sagt, jeg ønsker dog, at det skal blive taget under Overveelse, fordi det er mig bekendt, at det ikke er saa sjældent, at et ungt Menneſte er gaaet fra den Æne til den

Anden, uden at der ret er kommet Fasthed i hans Virksomhed og Arbeide, han kommer da først silbig ind under Foreningens Omraade, og under saadanne Omstændigheder kan det da være af Betydning for at faae ham anbragt hos en god Mester, at han bliver bunden ud over det 20de Aar. Dette er som sagt kun en Henstilling. Naar der i § 3 er sagt, at Lærlingekontrakten skal for at være gyldig være forevist Øvrigheden og af denne have erholdt Paategning om, at den er affattet i Overensstemmelse med nærværende Lovs Forskrifter, er dette vist en yderst hensigtsmæssig Bestemmelse, men jeg skal dog henstille, om der ikke, naar en Forening har organiseret sig, og den har viist, at den har forstaaet at tage Sagen ret paa en alvorlig, hensigtsmæssig og fyldestgørende Maade, og naar denne Forening forelægger sine Love og Statuter for den høitærede Indenrigsminister, kan være Anledning til at lade dens Underkrifter paa Kontrakter om Lærlinge træde istedetfor Øvrighedens Underkrift. Jeg maa gjøre opmærksom paa, at Foreningen selvfølgelig bestaar af en Mængde Haandværkere og Industribrivende, og de ville jo være istand til ganske anderledes at bedømme, hvorvidt i det enkelte givne Tilfælde den Kontrakt, der bliver afluttet, eller som skal afluttet, vil være tjenlig for den enkelte Lærling. Det, som blev anført af den ærede Landskingsmand for 10de Kredts (Løvsen), at den, der kun havde en ganske enkelt Virksomhed til Gjenstand for sit Arbeide, ikke skulde være berettiget til at optage en Lærling, vil under de Omstændigheder, hvor en saadan Forenings Bestyrelse søger at ordne Lærlingeforholdet, ganske anderledes kunne tages i Betragtning. Selvfølgelig kan dette jo kun være for de Lærlinges Vedkommende og lige overfor de Mestere, som høre til Foreningen, at dens Godkjendelse af Kontrakterne skulde have Gyldighed. Men naar man indskrænker sig dertil, forekommer det mig, at Betydningen af dens Anerkjendelse af Kontrakten maa have samme Værd om ikke større Værd end Øvrighedens, der tidt ikke kan være inde i disse Forhold. Hvad der alt er udtalt om de enkelte Paragrafer, skal jeg ikke standse ved. I § 6 staar, at Mesteren ikke maa anvende Lærlingen til andet Arbeide end det, som tjener til hans Oplærelse og Uddannelse i Faget eller dog staar i nær Forbindelse med hans Beskæftigelse i dette. Jeg tror, at disse Ord, eller dog staa i nær Forbindelse med hans Beskæftigelse i dette" maatte kunne gives i en saadan Form, at han fik en noget større Frihed. Det er jo med fuld Ret af den foregaaende ærede Tale blevet bemærket, at det saa ønskelige Forhold, som epistorede i gamle Dage, hvor Lærlingen var i Mesterens Hus, bestandig har tabt sig mere og mere, idet det nu er et sjældent Tilfælde, at Lærlingen kommer i Mesterens Hus, men jeg tror, at, hvis vi fastholdt den Be-